

Med det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen med urette afviste, at der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de omhandlede dokumenter. Ifølge sagsøgeren skulle Kommissionen navnlig i forbindelse med interesseafvejningen have taget hensyn til, at den privatretlige håndhævelse af kartelretten også udgør en offentlig interesse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 25. september 2012 — VHV mod Kommissionen

(Sag T-420/12)

(2012/C 373/13)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: VHV Allgemeine Versicherung AG (Hannover, Tyskland) (ved advokaterne A. Birnstiel, H. Heinrich og J.-O. Schrotz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede beslutning af 17. juli 2012, truffet af Europa-Kommissionen, hvorved der blev givet afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt som omhandlet i forordning (EF) nr. 1049/2001 (¹) i visse dokumenter i en kartelsag (sag COMP/39.125 — Car glass), annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren fire anbringender gældende.

1) Første anbringende: Mangelende vurdering af de enkelte i begæringen nævnte dokumenter

Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at beslutningen ikke beror på en konkret og individuel vurdering af hvert enkelt dokument. Efter sagsøgerens opfattelse er den anfægtede beslutning baseret på en retligt fejlagtig antagelse om, at der i det foreliggende tilfælde består en generel formodning for, at en undtagelse finder anvendelse.

2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af begrundelsespligten

Sagsøgeren gør her gældende, at Kommissionen baserede sit fuldstændige afslag på sagsøgerens begæring på en forudfattet opfattelse, og at beslutningen derfor er utilstrækkeligt begrundet. Ifølge sagsøgeren udgør dette en tilsidesættelse af begrundelsespligten og dermed en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.

3) Tredje anbringende: Retligt fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning nr. 1049/2001

Med det tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens fortolkning og anvendelse af undtagelserne i artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning nr. 1049/2001 er retligt forkert. Ifølge sagsøgeren overså Kommissionen forholdet mellem regel og undtagelse, og anlagde dermed en alt for vid fortolkning af »beskyttelsen af undersøgelser« og begrebet »forretningsmæssige interesser«.

4) Fjerde anbringende: Mangelende hensyntagen til at den privatretlige håndhævelse af kartelretten udgør en offentlig interesse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001

Med det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen med urette afviste, at der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de omhandlede dokumenter. Ifølge sagsøgeren skulle Kommissionen navnlig i forbindelse med interesseafvejningen have taget hensyn til, at den privatretlige håndhævelse af kartelretten også udgør en offentlig interesse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 25. september 2012 — Württembergische Gemeinde-Versicherung mod Kommissionen

(Sag T-421/12)

(2012/C 373/14)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Württembergische Gemeinde-Versicherung a. G. (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne A. Birnstiel, H. Heinrich og J.-O. Schrotz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens beslutning af 17. juli 2012, hvorved der blev givet afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt som omhandlet i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ i visse dokumenter i en kartelsag (sag COMP/39.125 — Car glass), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren fire anbringender gældende.

- 1) Første anbringende: Manglende vurdering af de enkelte i begæringen nævnte dokumenter

Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at beslutningen ikke beror på en konkret og individuel vurdering af hvert enkelt dokument. Efter sagsøgerens opfattelse er den anfægtede beslutning baseret på en retligt fejlagtig antagelse om, at der i det foreliggende tilfælde består en generel formodning for, at en undtagelse finder anvendelse.

- 2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af begrundelsespligten

Sagsøgeren gør her gældende, at Kommissionen baserede sit fuldstændige afslag på sagsøgerens begæring på en forudfattet opfattelse, og at beslutningen derfor er utilstrækkeligt begrundet. Ifølge sagsøgeren udgør dette en tilsidesættelse af begrundelsespligten og dermed en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.

- 3) Tredje anbringende: Retligt fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning nr. 1049/2001

Med det tredje anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens fortolkning og anvendelse af undtagelserne i artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning nr. 1049/2001 er retligt forkert. Ifølge sagsøgeren overså Kommissionen forholdet mellem regel og undtagelse, og anlagde dermed en alt for vid fortolkning af »beskyttelsen af undersøgelser« og begrebet »forretningsmæssige interesser«.

- 4) Fjerde anbringende: Manglende hensyntagen til at den privatretlige håndhævelse af kartelretten udgør en offentlig interesse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001

Med det fjerde anbringende gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen med urette afviste, at der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de omhandlede dokumenter. Ifølge sagsøgeren skulle Kommissionen navnlig i forbindelse med interesseafvejningen have taget

hensyn til, at den privatretlige håndhævelse af kartelretten også udgør en offentlig interesse som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 26. september 2012 — Gaumina UAB mod Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder

(Sag T-424/12)

(2012/C 373/15)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Gaumina UAB (Vilnius, Litauen) (ved advokat Saulius Aviža)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinders beslutning af 26. juli 2012 om at afvise Gaumina UAB's bud i udbudsproceduren nr. EIGE/2012/ADM/13 annulleres.
- Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder tilpligtes at fortsætte udbudsproceduren og vurdere Gaumina UAB's bud i udbudsproceduren nr. EIGE/2012/ADM/13.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

- 1) Første anbringende om en tilsidesættelse af princippet om klarhed og åbenhed og afgørelsens ubegrundede karakter
 - Sagsøgeren anfører, at Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder ved afholdelsen af udbudsproceduren nr. EIGE/2012/ADM/13 vedrørende kommunikationsaktiviteter i henhold til forordning nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, forordning nr. 2342/2002 ⁽²⁾, forordning nr. 1922/2006 ⁽³⁾ og udbudsbekendtgørelsens bestemmelser tilsidesatte forpligtelsen til at oplyse en deltager om årsagerne og begrundelserne for afvisningen af hans bud (artikel 100, stk. 2, i forordning nr. 1605/2002) og princippet om klarhed og åbenhed (artikel 89, stk. 1, i forordning nr. 1605/2002), og at instituttet selv efter en